

KISGRAFIKA

'92/4

Megjelenik egy évben négyszer
a József Attila Kulturális és Szociális Alapítvány
támogatásával

Kiadja a „Kisgrafika Barátok Köre” Grafikagyűjtő és Művelődési Egyesület;
Felelős kiadó: dr. Vida Klára ügyvezető titkár, szerkeszti: dr. Arató Antal,
tördelőszerkesztő: dr. Naszályi Gábor

König Róbert rézkarca (C3)

Hannula Simo rézkarca (C3)

TARTALOM

- Dürer az ex libriseken
Beszámoló a pozsonyi Nemzetközi Ex Libris Találkozóról
Lajos Ferenc kiállítása
König Róbert tárlata
Magyar siker az év francia exlibris-pályázatán
Ex libris Vincent Van Gogh
HÍREK, LAPSZEMLE

A Dürer-pályázat díjazott lapjaiból

Muzsnay Ákos rézmetszete (C2)

Ifj. Feszt László rézkarca (C3)

GYULA VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

Sárkány Győző szitanyomata

Henryk Feilhauer rézmetszete (C2)

DÜRER AZ EX LIBRISEKEN

DÜRER

EMLEKEZETE

EX LIBRIS

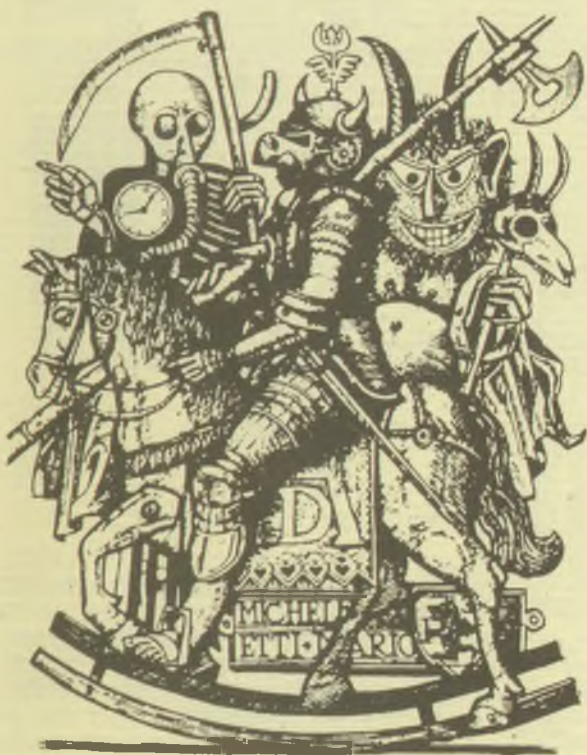
Dr. ARATÓ

ANTAL

Fery Antal fametszete, X2

A gyulai Dürer Teremben, okt. 23-án nyílt meg az a kiállítás, amely a helyi Dürer Társaság és a városi önkormányzat által meghirdetett nemzetközi exlibris-pályázatra beérkezett lapokat mutatta be. A nagy számban megjelent érdeklődőket elsőként *dr. Pocsay Gábor* polgármester köszöntötte. Megemlítette, hogy Gyulán immár két éve „városi ügy” az exlibris-kultúra népszerűsítése, amiben – mint a Dürer-pályázat megszervezésében is – elévülhetetlen érdemei vannak a társaság elnökének, *Lajos Ferenc* grafikusművésznek. Majd szólt a művészet szerepéről, arról, hogy ma, amikor a világ hangos a meggondolatlan – ám kimondott – gondolatoktól, az önkormányzat ezzel a kiállítással is üzeni akar, mintegy felhívva a figyelmet arra, hogy – Németh Lászlót idézve – napjainkban a legfontosabb: a szellem és a színvonal.

A következőkben óhatatlanul utalt erre is a tárlatot megnyitó *Prókai Gábor* művészettörténész: múltját tekintve a magyar könyvjegy egyidejű az európai ex libris megjelenésével, a magas színvonalú tárlaton pedig a hazai alkotók „állják a sarat” a külföldiekkel. (A pályázaton – Ausztráliától Argentínáig – 22 külföldi és 28 hazai művész vett részt.) Hangsúlyozta, hogy a Dürer szellemiségét idéző kiállításon a kisgrafika műfaja, a forma messzemenő lehetőségeket teremtett a mai művész gondolatvilágának az ábrázolására. Ennek sokszólamúságára idézte fel *König Róbert* és *Vén Zoltán* egyaránt a *Lovag, halál és az ördög* című metszetét. Mindkét lapon az igazságtalansággal, hitványossággal szembe harcba induló lovagot láthatjuk: ha különböző módon is – *König* metszetén egy nagyon is magányos figuraként jelenik meg, míg *Vén Zoltán*én éppenséggel egy helybenjáró hintalovon ül – egyaránt arra emlékeztetve, hogy bizony még nem győztek a lovagok, vannak, lesznek tennivalóik, tennivalóink.

Vén Zoltán rézmetszete (C2)

Neil Caffin, aquatinta

Simó Margit rézkarca (C3)

A Dürer-portrék, emblémák sokaságában valójában ilyen és hasonló elvont gondolatiság jellemző a díjazott alkotásokra is. (A pályázatra több mint száz olyan kisgrafika érkezett, amit a zsűri bemutatásra javasolt.) Az első díjat *Hannula Simo* (Finnország) nyerte. Rézkarcai – egyik az 1956-os forradalom emlékét eleveníti fel – az emberiség sorskérdéseit idézik: figurális kompozíciói (az ördög és a nő, Ádám és Éva gépemberként) háttérben megjelenített zsúfolt, eleven városképek utalnak mondanivalójának általános jellegére, a csábítás-romlás, az elgépiesedés – elidegenedés közösségi veszélyeire. Szintén első díjat érdemelték *König Róbert* metszetei, míg második díjat kaptak *Muzsnay Ákos* madarakat s két figurális kompozíciót ábrázoló műves rézmetszetei. A rendkívüli technikai felkészültség és ötletesség a jellemző a III. díjas *iff. Feszt László* színes rézkarcaira és a szintén harmadik díjat nyert *Henryk Feilhauer* (Németország), *Neil Caffin* (Ausztrália) és *Sárkány Győző* lapjaira. További díjakat kaptak még *Irene Bogo* (Argentína), *Renata Simlikova* (Cseh és Szlovák Köztársaság) és az Aradon élő *Simó Margit*.

Külön öröm a számunkra, hogy a romániai művészek közül *Novák Nóra*, *Takács Gábor*, *Varga Eugén*, *Xántus Géza* eredményesen vettek részt a pályázaton. A külföldiek részvételét tekintve egyébként a cseh és szlovák művészek jelentek a legnagyobb számban: hatan pályáztak – közöttük kitűnő portrékkal *Jaroslav Horanek* és *Jaroslav Kaiser*. Sajnos nincsenek felsorolni a kiállítók teljes körét (tárlatról katalógus fog megjelenni) ezért csak néhány olyan alkotót említünk meg, akik egyébként is jól reprezentálják a nemzetközi tárlat színvonalát: *Oleg Dergatchov* (Ukrajna), *Leonid Gorban* (Izrael), *Milan Jakic* (Jugoszlávia) és régi ismerőseink közül *Alma Petz* (Ausztria), *Wojciech Jakubowski* (Lengyelország) stb.

A jelentős nemzetközi érdeklődésen túl egyébként külön nyeresége a pályázatnak, hogy kisgrafika jól ismert hazai művelői mellett (a fiatal *Bálint Ferenc*től) az immár klasszikus *Fery Antalig* újabbakat is mozgósított az ex libris, a kisgrafika készítésére. Mindez sokszínűbbé, gazdagabbá tette a tárlatot nemcsak gondolatiságában, hanem a művészi kifejező eszközök alkalmazásában is. Hazai kisgrafikai kiállításokon, a *Kisgrafika 1992* című tárlat mellett szinte itt láthatunk először lézernyomatokat (*Gelencsér Tamástól*), computer grafikát (*Hernádi Paulától*) avagy a műfaj minden igényét kielégítő színes xeroxot (*Magén Istvántól*). Bízunk, bízunk benne, hogy (a már korábban említettek kivül) *Frimmel Gyula*, *Józsa Sándor*, *Kántor János*, *Komjáthy Anna*, *Szabó László*, *Szepessy Béla*, *Szigeti András* számára sem csak egy alkalmi kirándulást jelentett a pályázaton való részvétel.

És persze bízunk, bízunk abban is, hogy a jövőben sok ilyen és hasonló fóruma, bemutatkozási lehetősége lesz a kisgrafikának. A kiállítás megnyitóján erről ígéretes elközeléseket hallottunk: a Dürer-pályázatot két évente ismét meg szervezi a Dürer Társaság, jövőre pedig – Erkel Ferenc halálának századik évfordulójára – egy másik nemzetközi pályázatot is terveznek. A mostani kiállítás sikere minden bizonnyal jó garanciákat jelent majd e szép tervek megvalósításához.

Günter Müller rézmetszete (C3)

Leonid Gorban fametszete (X2)

A kisgrafika barátai, lapunk olvasói nevében örömmel gratulálunk a város művészetszerető közönségének, önkormányzatának, a Dürer Társaságnak (S a kiállítás szervezésében oroszánrészt vállaló titkárnak, *Havasi Istvánnénak*) a pályázat sikeres megrendezéséhez és a további tervekhez egyaránt. S egyúttal örömmel gratulálunk *Lajos Ferenc* grafikusművésznek, aki október 23-án a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztje kitüntetésben részesült.

BESZÁMOLÓ A POZSONYI NEMZETKÖZI EX LIBRIS TALÁLKOZÁSRÓL

(1992. július 30.–augusztus 2.)

A rekkenő nyári hőség sem akadályozta az ex libris szerelmeseit, hogy szerte Európából eljöjjenek a *European Ex-libris Meeting* elnevezéssel meghirdetett pozsonyi kongresszusra. A találkozó megrendezésének ötlete kettős motivációból született. Nagyon sok európai gyűjtőnek és művésznek megvalósíthatatlan céllá vált a sapporói F.I.S.A.E. kongresszuson való részvétel. Másrészt a tavalyi, pécsi kezdeményezésű *A Duna menti országok grafikusművészeinek és exlibris-gyűjtőinek nemzetközi találkozásának* hagyományát vitték tovább a szlovák és osztrák szervezők (O. Prenstaller és I. Panenka), amikor Pozsonyt jelölték a kongresszus színhelyévé.

A házigazdákat dicséret illeti a példás kiállítás rendezésért, a látogatók kitűnő elszállásolásáért és egyéb programokért (autóbuszos városnézés, hajókirándulás a Dunán). A Bratislava és a Junior Szálló adott otthont a résztvevőknek, s ugyanitt lehetett lapokat is cserélni (a koftépartik közötti időben, mivel szinte minden rendezvényt egy svédasztalos fogadás követett).

A régi városházán tartott ünnepélyes megnyitón megcsodálhatták az egybegyűltek a szlovák történelmi ex librisek kiállítását. Viszont a magyarok számára fájó volt közöttük felfedezni azon magyar főúri családok heraldikus könyvjegyeit, amelyek immár a szlovák történetiség dokumentumaként lettek bemutatva.

A Heffner Galériában volt látható az a kortárs nemzetközi kiállítás, amelyet a találkozó alkalmával hirdettek meg. Erre 64 hazai (cseh és szlovák) valamint 33 külföldi grafikus küldte be alkotásait.

A magyar exlibris-művészetet *Bakacsi Lajos*, *Molnár István*, *Tavaszy Noémi*, *Vén Zoltán* és jómagam lapjai képviselték, valamint *Kazinczy Gábor* grafikai Temesvárról.

A fődíjat *Róbert Jancovic* pozsonyi művész kapta sajátos szimbolikájú mélynyomású lapjaiért. További díjakat *Karel Demel* (Prága), *Vladimir Gazovic* és *Marcel HASČIČ* pozsonyi művészek, valamint *Oleg Denysenko* és *Vladimir Pinigin* ukrainjai alkotók kapták. A hagyományosan színvonalas cseh

Harmos Károly fametszete (X2), 1950

Robert Broz rajza (P1/2), 1986

és szlovák grafika volt a domináns a kiállításon, pedig az ex libris olyan klasszikusa, mint *Albín Brunovsky* nem is állított ki. (Igaz, egy hónappal később ő hozta Budapestre a grafikaiit.) A találkozó szépséghibája csak az volt, hogy az ismert politikai okok miatt a cseh művészek nem jöttek el. Viszont a csere napjára megérkeztek a lengyelek is (még ha a kiállításra nem is küldtek grafikákat), sőt Finnországból is jött gyűjtő.* Olasz, holland, német, belga, osztrák cseretársak kínálták legújabb lapjaikat, illetve láttak el megbízásokkal művészeket. Régi ismerősként üdvözöltük *Izakovic* bácsit, aki nagy részt vállalt a szervezőmunkából is. Örömmel újságolta, hogy a negyvenezres gyűjteménye jó kezekben lesz immár Pozsony városának gondozásában. Az egyik tőle kapott lapon szerepel az a szlovák zeneszerző (Suchov), akitől egyben a leendő szlovák himnusz is származik.

Végezetül bemutatam a gyűjteményem számára most szerzett legkedvesebb lapot. Alkotója Harmos Károly (1879–1956), aki Rév-Komáromban élt és dolgozott. A két háború közötti felvidéki magyar képzőművészet jeles képviselője, akinek szabadiskolájából kikerülve számos kitűnő művész gazdagította a magyar kulturális örökséget.

Örmös Péter

*A magyar kisgrafikai életet a Pécsről és Szegedről szép számban érkező KBK-tagság képviselte, akik *Kovács József* és *dr. Krier Rudolf* vezetésével eredményes cserét bonyolítottak le.

LAJOS FERENC GYŰJTEMÉNYES KIÁLLÍTÁSA

A gyulai Dürer Teremben, szept. 11-én nyílt meg Lajos Ferenc gyűjteményes tárlata, amelyen a művész az 1938-ban készült és azóta három kiadást megért *Ázsia* című sorozatát, a szintén többször közreadott *Ady*-sorozatot (a költő *Sírni, sírni, sírni* című versének illusztrációit), az *Isteni színjáték*hoz készült illusztrációkból a *Pokol* sorozatot, valamint egyéb munkái közül mintegy 130 grafikáját mutatta be. A tárlatot dr. Pocsay Gábor polgármester nyitotta meg. (Megnyitó beszédét és Marsall Ágnes kiállítási beszámolóját ld. az *Új Ember* szept.27-i számában.) A megnyitó beszédet követően a polgármester felolvasta Geszti László művészettörténésznek egy 1981-ben írt lektori jelentését, amely Lajos Ferenc rajzait kiadásra javasolta. A mappa végül is nem jelent meg, s Geszti László írása sem látott napvilágot azóta, így – dokumentumértéke miatt, s azért is mert közvetlenül kapcsolódik a bemutatott munkákhoz és Lajos Ferenc valóban egyedülálló életművéhez – a következőkben abból közlünk részleteket.

Csodálni való, hogy egy képzőművész Európában, ennyire kivonja magát a kor közérzete által meghatározott „divatos” stílusirányzatok alól. Ha művei mutatnak is rokon vonást a mai rajzművészettel, alapjában véve erős ösztönösséggel megteremtett AZIATA képzeletvilág színezi egyénivé grafikáit. A tartalmat és a formát többnyire a magyarság őstörténetéből álmódja színes és fehér-fekete képekké. Vallásos színe-

Erdélyi temető – Lajos Ferenc linómetszete (X3)

zetű pogányvilága még a Dante illusztrációkban, vagy az erdélyi tájakat idéző képeiben is jelen van. Ezek rokonsága az *Ázsia* című sorozatával kézenfekvő, ahol már a címekkel is egyértelműen utal saját szellemi igazodására: *Kelet kapuja*, *Pogány oltár*, *Pogány áldozat*, *Aranyborjú* stb.

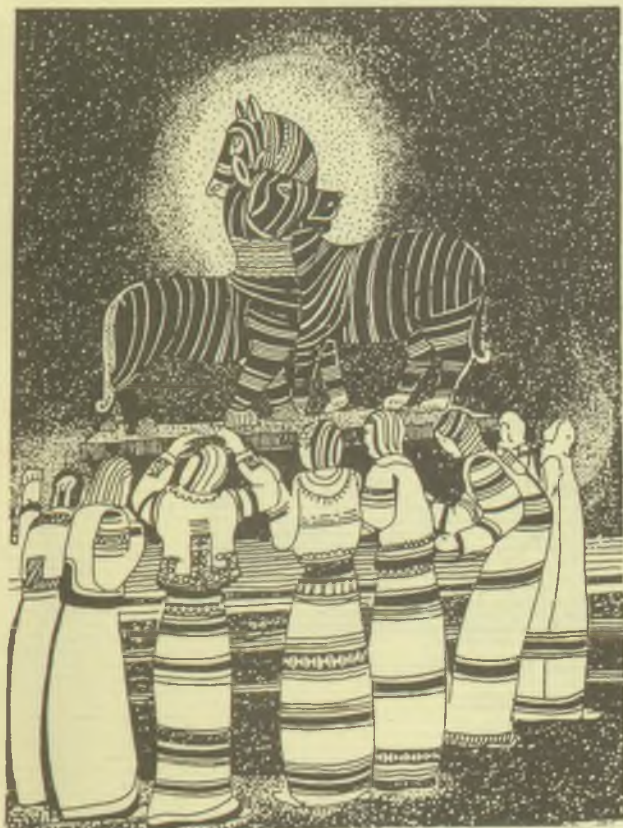

Lesben – Lajos Ferenc rajza (P1)

Pogány oltár – az *Ázsia* című sorozatból (P1)

Lajos Ferenc rajzai, linómetszete (P1, X3)

Az Ázsiából elindult és vándorútján más népcsoportokkal keveredő magyarságnak tulajdonított ornamentikával átszőtt alakjai és tárgyai többségükben elvontak, és ezzel alkalmat adnak különféle értelmezésre. Némelyek kultikus mozzanatok, vagy paradicsomi idillt, vagy a szellemek világát sejtetik. Az Ó mítosza nem azonos a magyar mondavilág hősi harcotkat idealizáló eseményeivel, nem is lehet az, mert a honfoglalás előtti mondavilágunk megsemmisült, csupán egy párat ismerünk közülük: A Csodaszarvast, Emese álmát és még néhányat. Őstörténetünk kultúrája nem nyert igazolást, ezért csak olyan mítosz megteremtéséről lehet szó, amely a régi szellemi világ hangulatát próbálja természetfölöttivé nagyítani. Ez a szándéka a rajzok egy részében szükségszerűen elvontságra vezetett. Tipikus példái ennek azok a stilizált és diszített ruhás alakok, amelyeket szenvedélyesen feszített íves vonalú rajzolatokkal ábrázol, s amelyek a vonal szépségeihez szokott szemnek különös formaélvezetet nyújtanak...

Végül elmondhatom, hogy olyan könyvet jelentet meg a kiadó, amelyben egy különös egyéniség tárja ki gondolatait és lelkivilágát. A művész bevezető írása is bátran vet fel pszichológiai problémákat, szinte csábít a vitára. Elgondolkodtatóak és izgalmasak ezek, még akkor is, ha egyik- másik megállapítása eltérő a művészetpszichológia ma használatos elveitől. Különös figyelmet érdemel, ahogyan a népszerűsített tudományos ismereteket felhasználja saját lelki mechanizmusának megismertetésére. Olyan szavakkal közelít a problémához, mint például a lelkivilágából feltörő „hiedelemvilág” vagy az átöröklött hajlamokat jelentő „bázis” fogalmak. Nemcsak önmagára nézve tesz ilyen megállapításokat, hanem általában az alkotó emberre.

Mindenek előtt a képeiben és a gondolataiban életre keltett mítoszt tartom vitára érdemesnek. Izgalmas kérdés az általa alkotott ősi hiedelemvilág elfogadhatósága, ugyancsak a népművészeti ihletésű ábrázolásmód. Mindez nem kapcsolódik a kor divatos művészeti irányzataihoz, ugyanakkor nem spekuláció eredményei. Ezért hihető világot tár elénk. Amit csinál, azt végzettszerűen teszi, már négy-öt évtizede. Vétek volna kiadatlanul hagyni műveit. Nélküle egy nagyon érdekes színfolttal lenne szegényebb a magyar művészet.

Mindehhez persze hozzátartozik, hogy ha nem is hivatalos kiadónál, s nem is a tervezett módon, de 1982-ben, „jubileumi kiállítási katalógusként” álcázva a Gödöllői Városi-Járási Művelődési Központ kiadásában, számos illusztrációt tartalmazva megjelent Lajos Ferenc *Alkotás és genetika* című tanulmánya, amely mindez ideig legfontosabb forrásmunka művészetének megismeréséhez, megértéséhez. Természetesen az eredeti alkotások, a kiállítások megtekintése mellett. Ezek sokasodó száma, sikere máris annak a jóslatnak megvalósulását bizonyítja, amelyről Geszti László tíz évvel ezelőtt írt: „Lajos Ferenc művészetének egyéni varázsa napjainkban nem általánosan elfogadott, de bízom benne, hogy idővel ez változni fog. A jövő művészettörténete kedvezően dönti majd el érdemeit és képeit a grafika terén maradandó művekké avatja.”

(a.a.)

KÖNIG RÓBERT KIÁLLÍTÁSA ELÉ

(Elhangzott a Csók István Galériában, 1992. október 20-án.)

A terem kicsi, és mi sokan vagyunk. Idő és tér metszéspontján állunk. Látszatra mindnyájan mozdulatlanul. Valójában belül történünk. Pontosan úgy, ahogy a képekben, König Róbert grafikáiban. Minden munkája szinte robbanás, dráma feszül a papír felületén. Ez van jelen emberben, állatban, élettelen környezetünkben. Tövises, sziklák, kemény kő-keresztek. Mindez sebez, s minden sebezhető. Mint a lovak, arcok, ruhátlan férfiak. Fájdalom, szenvedés, gyász a színekben is, melyek egy pusztuló Édenkert színei. Az, hogy König Róbert, ez a szelíd ember miért ilyen, amikor dolgozik, elsősorban csak rá tartozik. Mi, a kívülállók találgathatunk. Talán mert átérzi iszonyú korunkat? Emberek, lovak, Édenkert pusztulását? Ez ellen lázad grafikáival? Amit elindít bennünk, saját emlékeink. Szembesülés saját múltunkkal. Ez történt velem is, ahogy az üres papír elé ültem. Emlékeztem. Emlékezmem kellett.

A LÓ ÉS AZ EMBER König Róbertnek

Hajnalban keltünk.
Indultunk, szekéren.
Bakunk keresztbe vetett deszka.
A nap már fönt,
a pára fehérjében.
A lóval, négyen, mindentől elszakadva.

Lecsapolt mocsár,
tőzeg-kupacok,
a fű-foltok közt lépésenkint kátyúk.
Távol, faszorban
róka oldalal.
Jelenné vált a múlt. Magunkkal szemben állunk.

Gazdánk kaszál.
Szégyenkezik az izmon, idegen.
Nyertt a ló, és bőre meg-megrándul.
Hitchcock-i raj,
bögyöly-had. Véresen
nyílik az állat-hús, üvöltve élénk tárul.

A fiam és én,
söpörjük, fűcsomóval,
ő közben rúg, fejét magasra csapja.
Mégis vigyáz ránk,
majdhogynem megszólal.
Habjától fehér kantárszűj és zablá.

Már semmi pára.
Vissza, a szekéren.
A hídon túl egy döccenés. Megállunk.
Lába a vedlett
faluszél szemetében.
Testében görccsünk: elhallgattatásaink.

Kiáltás, ostor –
meg se moccan. Fúj.
Azután ugrik, elvadult fájdalommal.
Szekérrúd, deszka
most az égbe szúr.
Nyitott tenyérként vár a szekéroidal.

Mögöttünk már
a meszes kódarab,
valami régi emléke a lónak.
Akár az ember,
ő is rúg, harap.
Vérünkben őrzünk köveket, karókat.

Most, ha elmozdulunk a tér és idő metszéspontjáról, kívánom: amíg a képeket nézzük, nézzünk egy kicsit önmagunkba is. A kiállítást tekintsek megnyitottnak.

Tarbay Ede

König Róbert fametszete (X2)

König Róbert rézkarca (C3)

Vén Zoltán díjnyertes munkája

MAGYAR SIKER AZ ÉV FRANCIA EXLIBRIS-PÁLYÁZATÁN: VÉN ZOLTÁN RÉZMETSZETÉVEL ELNYERTE AZ ELSŐ DÍJAT

Magyar művész sikerével végződött a francia exlibris-egyesület, az AFCEL pályázata, melyet a nagy francia grafikus, Jacques Callot születésének 400. évfordulója alkalmára hirdettek meg. A lapunkban is megjelent pályázati feltételek szerint a rendezőség nem „in memoriam” lapok készítését kívánta a pályázóktól, hanem olyan művek alkotását, melyek Callot valamelyik grafikájának, témájának, esetleg metszéstílusának inspirációjából születtek meg.

1992. októberében a Nancy városban rendezett kiállításon mutatták be a beérkezett alkotásokat. Az erre az alkalomra készült illusztrált katalógus tartalmazta a díjazott művészek névsorát is. Mielőtt azonban ennek ismertetésére rátérnénk, a katalógusban közölt életrajz alapján tekintsük át e nálunk kevésbé ismert művész pályafutását.

Jacques Callot 1592-ben született Nancy-ban. Apja III. Károly herceg íjásza, később ceremóniamestere volt, aki egyben családi címerek tervezésével, festésével is foglalkozott. A fiatal Jacques korán belekóstolt az udvari életbe. Alig 15 éves, amikor szülővárosa egyik ötvöséhez adják tanulóknak. Itt ismeri meg a fémekkel való bánás módszereit és alapozza meg későbbi rézmetszői tevékenységét.

Kora művészeihez hasonlóan őt is vonzotta Itália, ezért vándorcirkuszosok társaságában kétszer is megszőkik szüleitől, míg végre az utazáshoz engedélyüket megkapja. 1608-tól négy éven át Romában egy rézmetszőnél tanul s kora neves személyiségeinek arcképét metszi rézlemezebe. 1612-ben a Mediciék szolgálatába, Firenzébe szegődik el s részt vesz Toscana udvari ünnepélyeinek megrendezésében. II. Medici Cosimo hamarosan megkedveli a fiatal franciát, de hathatós pártfogónak bizonyul a herceg francia származású anyja is.

Firenzében kiteljesedik Callot művészete. Itt tölti élete legboldogabb időszakát. Színházi díszletek mellett egyre többet foglalkozik rézkarcokkal is. Ennek 1617-ben új eljárását fedezi fel, mely attól kezdve fantáziájának, egyéniségének szabad kiteljesedését teszi lehetővé. Művészete 1620-ra éri el csúcspontját, pedig az alkotó még csak 28 esztendő.

Cosimo herceg halála után pénzügyi nehézségek mutatkoznak az udvarban s Callot 1621-ben kénytelen lesz hazatérni Franciaországba. Otthon, Nancy-ban nehéz évek várnak rá, ő azonban rendületlenül dolgozik: Firenzében készült lapjait metszi újra, olaszországi rajzait teszi át rézre.

Néhány év alatt anyagilag rendbejön, mert Nancy városától is kap megbízásokat városképek metszésére. Később Németalföldről érkezik számára meghívás: Bréda ostromát kell rézkarcban megjelenítenie. Ekkor ismerkedik meg Van Dyck festőművésszel, aki megfesti portréját. Később XIII. Lajos készített vele csataképeket, számos családi csoportkép és párizsi látkép kerül ki ezidőben rézkarcoló műhelyéből.

A harmincéves háború Nancy városát is eléri: ostrom, pestis tizedeli meg a lakosságot, többféle nemzetiségű zsoldosok pusztították a vidékeket. Az átélte megpróbáltatások megváltoztatják Callot érdeklődését: a korábbi gálans ünnepélyeket rendező mester áttér a háború borzalmainak ábrázolására. Ekkor jelennek meg életművében a vallási témák is. 43 éves volt, amikor a gyomorrák sírba vitte. Szülővárosában temették el 1635-ben.

Életműve páratlanul gazdag: 1500 rajz és több, mint 1400

metszet szerepel alkotásjegyzékében. Műveinek kompozíciója világos, áttekinthető. Stílusának élénkségét, eleganciáját újító technikája tette lehetővé. Nevéhez fűződik ugyanis a kemény viasz használata a rézlemezen, de a metszőszerszámok új formáit is ő kísérletezte ki.

A most lezajlott exlibris-pályázatról, mely az AFCEL életében immár a negyedik volt, Pierre Séjournant a következőket mondja el a kiadványban: Beérkezett 17 ország 108 művésztől 173 ex libris. (A kiírás szerint csak a Callot által is alkalmazott rézmetsző technikákkal készült művekkel lehetett pályázni. Ennek ellenére néhány alkotótól magasnyomású lap is beérkezett. A túrelmes rendezőség ezeket is szerepeltette a katalógusban.)

A pályázat első díját és az azzal járó 5 000 frankot Vén Zoltán magyar grafikusművész nyerte el. A második helyezett Claire Henault, a harmadik Louis Lucas, mindketten Franciaország művészei. Életművéért és Callot által inspirált grafikai munkásságáért különdíjban részesítette a zsűri az ugyancsak francia Michel Jamar-t.

A katalógusban ezt követően Sélections cím alatt hét művész nevével olvashatjuk, akiknek alkotásait a díjazottakéi után a legjobbaknak találta a zsűri. A névsorban két-két lengyel és francia, továbbá egy-egy román, olasz és orosz művész szerepel. Örömmel fedeztük fel közöttük a Románia színeiben induló Hervai Katalin nevét. Kár, hogy a katalógus „Katalin”-ként tüntette fel, Hervai keresztnévvel, gondot okozva ezzel a grafikatörténet későbbi kutatói számára.

Magyarországról a győztes Vén Zoltánon kívül még Székely Piroska, Szabó László, Szepessy Béla, Tarnóczy Zoltán és Ūrmös Péter küldött be alkotásokat, melyeket a katalógus felsorol.

Magyar nevekkal találkozunk még a Románia művészeit tartalmazó felsorolásban is. Ám amíg a román művészek neveit az azonos névírás miatt helyesen szerepeltetik, addig a magyarok névsora ilyen furcsa képet mutat. BALINT (Kosa), GEZA (Kovacs), Vilmos (Torro), ZOLTAN (Hervai).

Séjournant úr a katalógusban közölt cikkében részletesen elemzi a beérkezett, említésre méltó munkákat, téma szerint csoportosítva azokat. Külön-külön fejezetben foglalkozik az ünnepek, a háború, a mindennapi élet és a vallásos témák megjelenítésével. Végül elismeréssel szól azokról a művekről, melyek szintén Callot mester tematikájának szintézisét adják. Ezek között szerepel Vén Zoltán lapunkban is bemutatott, színes rézmetszete. A szerző kiemeli a magyar művész metszetén megfogalmazott ellentéteket: a Callot-grafikákon oly gyakran előforduló akasztott ember lábai Damokles kardjaként függenek az önfeledten táncoló zenészek, maskarások feje fölött.

A katalógusban több művet reprodukáltak is. Nyilvánvalóan ezeket tartotta a rendezőség a legszínvonalasabb alkotásoknak. Megelégedéssel állapíthatjuk meg, hogy a zsűri döntése helyes volt: a magyar művész díjazott alkotása magasan kiemelkedik a mezőnyből!

Vén Zoltán grafikusművész franciaországi sikere a magyar kisgrafika régi jóhírét növelte. Amikor a művésznek elismeréssel gratulálunk, nem hallgathatjuk el, hogy Vén Zoltán ezzel élete tizennegyedik pályadíját nyerte el.

MŰHELY

EX LIBRIS VINCENT VAN GOGH

A cím szerinti feliratú kisgrafika képe látható abban az angol nyelvű kötetben, mely a *John Benjamin's Publishing Company* kiadásában 1990-ben Amszterdamban és Philadelphiában látott napvilágot. Az ex libris tulajdonosának neve bizonyára felkelti a gyűjtők érdeklődését, ezért a kiadványról és az ex libris származásáról az alábbiakban tájékoztatjuk olvasóinkat.

A közel 300 oldalas kötet szerzője *Tsukasa Kodera* művészettörténész, aki könyvét korábban az amszterdami egyetemre benyújtott doktori értekezésének felhasználásával írta meg. Az európai művelődés történetében bámulatos tájékozottsággal bíró japán szerző könyvének ezt a címet adta: VINCENT VAN GOGH – CHRISTIANITY VERSUS NATURE. A cím jól érzékelteti a könyv tartalmát: A nagy holland festő életútjának azokat az indítékait kutatja, melyek őt a korábbi lelkipásztori pályáról, azaz a kereszténységtől eltérítve a természet csodálójává s a natúra jelenségeinek rajongó, megszállott festőjévé tették.

Ez utóbbiak érzékeltetésére részletesen elemezi a szerző – többek között – Van Gogh napraforgós képeinek sorozatát is. (Ezek a képek valóban művészetének csúcspontját jelentik. Így nem csoda, hogy 1987-ben közel 40 millió dolláért, – mely akkor a világon a legmagasabb összegű képeladás volt – cserélt gazdát Van Gogh egyik napraforgós csendélete. Megjegyezzük, hogy ezt a „rekordot” azóta már további két olajfestmény is túlszárnyalta. Mindkettő ugyancsak Van Gogh alkotása s közülük a későbbi képeladás 1990-ben történt, amikor *Gachet doktor arcképe* 82,5 millió dolláért kelt el.)

A napraforgókról szólva a szerző rámutat arra, hogy ezek a virágok évszázadok óta az emberiség számára a szeretetet, a magasabb ideálok felé való törekvést jelképezték. Ez a gondolat a 17. század óta több tudományos munkában is megfogalmazódott. Könyvének forrásmunkái között a japán tudós néhány ilyen kötetet fel is sorol.

E forrásművek felkutatása közben az amszterdami egyetem könyvtárában egy 1608-ban kiadott s ezeket a jelképeket tárgyaló kötetben meglepő ex librist fedezett fel. A kisméretű rézkarcen idős férfi látható, amint nagyítójával kinyitott könyvet tanulmányozza. Az itt is bemutatott könyvjegyről elmondja a szerző, hogy tulajdonosa nem a festő Van Gogh, hanem azonos nevű unokatestvére volt, aki egykor könyv-

Bauer Marins rézkarca
(C3)

tárában őrizte ezt a régi könyvet, amit ex librise is bizonyít.

A festő Van Gogh népes családból származott: heten voltak testvérek, ráadásul öt nagynénit és öt nagybácsit magáénak mondhatott. Ez utóbbiak között a legfiatalabb *Cornelis Marinus van Gogh* (1824–1908) volt, foglalkozására nézve műkereskedő, aki a fiatal festőt az indulás éveiben hathatósan támogatta. Az ő fia volt az ex libris tulajdonosa, aki unokatestvérevel, a későbbi világhírű festővel egyidős lehetett. Így valószínű, hogy ex librise is mintegy száz évvel ezelőtt készült.

Ugyancsak a japán tudós könyvből tudható meg, hogy a rézkarc technikával készült ex libris alkotója *Bauer Marius* (1867–1932) holland festő, rézmetsző és litográfus. Róla minden nagyobb művészeti lexikon elmondja, hogy korának elismert rézkarcoló művésze volt, aki beutazta a fél világot. Úti élményeiről nagyméretű grafikákon számolt be s ezek albumban is megjelentek.

Van Gogh, a festő, élete során csupán egyetlen rézkarcot készített. Ennek technikáját 1890-ben, a halála előtti hetekben *Gachet* doktortól sajátította el. (Az orvost ábrázoló rézkarc egy levonatat Szépművészeti Múzeumunk grafikai osztálya őrzi.) a Van Gogh – ex libris így az elmondottak alapján az életművet kutató szakemberek számára nem jelentett különös felfedezést. Ám reméljük, az olvasó nem érzi csalódottnak magát, hiszen ennek ürügyén az immár 102 éve elhunyt nagy mester életébe, környezetébe és a művészetét elemző, kiterjedt tudományos munkába kaphatott bepillantást.

Dr. Soós Imre

HÍREK

König Róbert fametszete (X2)

König Róbert kiállítása. Októberi összejövetelünkön mutatta be grafikáit egyesületünk művészeti vezetője. König Róbert grafikusművész. Mint minden König-tárlat ez is több meglepetést kínált a munkásságát ismerni vélő grafikabarátok számára. Újabb metszetei mellett bemutatatta fiatalkori rézkarcait, műves portréit is, s megnyitó helyett a televízió pécsi stúdiójának vele-róla készített (korábban tévében is sugárzott) filmjét nézhettük meg. Ami persze – alkotóinak köszönhetően – jóval több mint egy hagyományos riportfilm: közérdekű vallomás a művészetről, az alkotásról, a családról, a barátokról és egy sajátos életformáról, egyszóval mindarról, ami a maga természetes módján elválaszthatatlan König Róbert egyre nagyobb ívű grafikai munkásságától. – Ebben a hónapban nyílt meg a Csók István Galéria grafikai kabinetjében a művész újabb tárlata. A kiállítást *Tarbay Ede* író nyitotta meg, megnyitó beszédét – s a megnyitó során elhangzott, König Róbertnek ajánlott költeményét – a *Kiállítások* című rovatunkban közöljük.

* * *

A balasagyarmati városi könyvtárban, októberben nyílt meg a Pénzjegynyomda Rt. művészeti osztályának grafikai kiállítása, mely áttekintést adott a látogatóknak az 1926-ban alapított nyomdai műintézet közel hét évtizedes tevékenységéről. Hazánk eme egyedülálló grafikai műhelyének bemutatása az elmúlt évtizedekben ott tevékenykedőn, vezető művészek munkásságának felidézésével történt.

A kiállításra 12 oldalas, pompás kiállítású, sok színes bankjegy- és bélyeg-illusztrációt tartalmazó katalógus is készült. Ebben a Pénzjegynyomda 16 műv-

szének életpályáját ismertetik, felsorolva az általuk tervezett pénzjegyeket, postabélyegeket.

A kiadványban arcképükkel is szereplő művészek közül többen készítettek igen magas színvonalú ex libriseket, alkalmi grafikákat is, ezért a kiállításon és a katalógusban történt bemutatásuk a magyar ex libris történetének is jelentős eseménye. Elismeréssel örökítjük meg nevüket lapunk hasábjain:

Horváth Endre, Nagy Zoltán, Vagyóczky Károly, Gál Ferenc, Kékesi László, Vertel József, Dániel Viktor, Vén Zoltán.

***

A Képzőművészeti Kiadó novemberben a Vigadó Galériában mutatta be a sajtó képviselőinek a vállalat kiadásában 1993-ra megjelent művészeti naptárakat. A múlt tapasztalatai szerint ezek a kiadványok nagyban hozzájárultak a közízlés fejlesztéséhez és tartalmuk, formájuk miatt nem egy közülük műalkotássá vált.

A jövő évre szánt anyag meglepően gazdag: 16 művészeti naptár került a piacra. Ezek között olyan vonzó összeállítások vannak, mint a Szépművészeti Múzeum világhírű Eszterházy-gyűjteményéből készült válogatás, vagy a Markó Károly festményeit tartalmazó naptár. Remekbe készült fényképek hozzák eléink a *Templombelső*k című naptárban hazánk kevésbé ismert műemlékeit, míg a *Magyar városképek* vagy a *Budapesti séta* című kiadványok jeles városaink látnivalóit népszerűsítik.

A grafika barátai számára bizonyára a legnagyobb élményt jelenti majd az a naptár, mely egykori metszetek és rézkarok felhasználásával 12 európai város középkori térképét, alaprajzát és látképét mutatja be.

* * *

Lázár Sándor festőművész grafikáit mutatták be ez év októberében az Építők Műszaki Klubjában. A kiállításon önarcképeit, a világirodalom jeleseinek a portréit, az Impressionisták című sorozatát valamint Vincent Van Gogh művészetéhez kapcsolódó munkáit láthatták az érdeklődők. A tárlathoz *dr. Soós Imre* készített tájékoztatót.

* * *

A kisgrafika pécsi barátainak a tájékoztatója, a *Kaligráfia* 3. száma tudósít a pozsonyi nemzetközi találkozókról, valamint közli a *Kisgrafika a természetvédelemben* című pályázatuk eredményét. Díjat nyertek: *Örmös Péter, Horváth Olivér (Pécs), Dániel Viktor és Csiby Mihály*. A lap 4. számában romániai gyűjtőkkel, művészekkel való szervezettebb kapcsolatfelvétel lehetőségeiről, az *Angster Orgonagyárról* és *Örmös Péter* munkásságáról olvashatunk.

* * *

A *Művészek és Barátai* idei 5. száma ismét több érdekes, és a művészeti közéletben is hiányt pótló ol-

vasnivalót kínál az érdeklődőnek. *Kondor Béla* emlékének a felidézése után bemutatja a külföldön élő *Harczy József* és *Berecz Antal* munkásságát. Közli *Gergely Mihálynak* a még mindig eléggé nem ismert és elismert *Szalatnyai József* szombathelyi „rehabilitációs” kiállításán elhangzott megnyitó beszédét. *dr. Soós Imrénének* *Buzsó János* festményeiről és néprajzi, iparművészeti gyűjteményéről szóló írását. A továbbiakban néhány művészetelméleti, ám a megközelítés módjában gyakorlatias tanulmány (Losonci Miklós: *Értékelés a művészetben*, Kristó Nagy István: *Tegnapról a mának...*, Kürthy György: *Gondolatok a korszerűségről*) nyújt hasznos tudnivalókat, vitakérdéseket a tárlatlátogatók számára.

* * *

A hagyomány nem szakad meg címmel a Püski Kiadó a közeljövőben jelenteti meg Imre Lajos grafikus, tagtársunk kiadványát. Az album – *dr. Koós Judith* művészettörténész tanulmányával – mintegy 90 mű reprodukcióját tartalmazza: elsősorban hazai és külföldi tájakat, városképeket, műemlékeket ábrázoló fa- és linómetszeteket, könyvmatokat és ecsetrajzokat. A kötet ára 240 Ft., előfizetéssel megrendelhető a művész címen. (1021 Bp., Pálos u. 3. I. em. 6.)

* * *

Imre Lajos linómetszete (X3)

Az 1990-ben elhunyt *Varsányi Pál* grafikusművész alkotásaiból rendezett kiállítást a Művészetbarátok Egyesülete az angyalföldi József Attila Művelődési Házban. A tárlatot november 5-én *Gergely Mihály* író, az egyesület elnöke nyitotta meg. Ez alkalommal a közönség soraiban jelen volt *Ecsery Elemér* művészettörténész is, aki 1979-ben a Magyar Nemzeti Galériában a művész nagyszabású gyűjteményes kiállítását megrendezte..

Kékesi László (X3)

Fery Antal (X2)

SZEMLÉ

A hollandiai EXLIBRIS WERELD 1992. őszen megjelent 131. száma arról ad hírt, hogy augusztusban, 52 éves korában elhunyt *Frans Pot* holland gyűjtő, aki az utóbbi években nagy tekintélyt vívott ki magának orvos-exlibris gyűjteményével. Foglalkozására nézve bőrgyógyász volt és számos saját lapja is utalt hivatására. A könyvjegyek mellett még harangokat, érmekeket és régi nyomtatásokat is gyűjtött. A nekrológ mellett a lap *Vén Zoltán* a neves gyűjtő részére készült, bőrgyógyászati témájú rézmetszetét közli.

Az újságnak ez a száma tartalomjegyzékét is közli, 8 év-re visszamenőleg. Az 1985-től 1992-ig megjelent számokban magyar vonatkozású cikkekre utalást nem találunk az összevont tartalomjegyzékben. Az illusztrációk felsorolásában azonban találkozunk néhány honfitársunk nevével: *Drahoš Ištvan*tól 4 grafikát közöltek, *Vén Zoltán* 2, *Müller Árpád* pedig 1 alkotásával szerepelt a lapban.

* * *

A GRAPHIA 115. számában beszámolót olvashatunk az augusztusban Sapporóban megrendezett 25. nemzetközi exlibris-kongresszusról, melyen belgiumból öt személy vett részt. E nemzetközi találkozó keretében rendezték meg szeptember 3-án a FISAE taggyűléseinek közgyűlését is. Az ülésről szóló beszámolót – fontosságára tekintettel – részletesen ismertettük.

A közgyűlésre az alábbi országokból érkeztek az exlibris-egyesületek küldöttei: Dánia, Németország, Anglia, Japán, Litvánia, Hollandia, Ausztria, USA, Svédország, Svájc, Hong-Kong, Belgium. Litvániát ez alkalommal vették fel a FISAE tagjai sorába, az ottani exlibris-klub mintegy ezer tagot számlál.

A kongresszus a kisgrafikai technikák nemzetközi jelzéseit az alábbiakkal egészítette ki:

- CAD = Számítógép igénybevételel készült grafika,
- CAD-c = Számítógép igénybevételel készült színes grafika,
- S2 = Mimeographia nevű japán eljárás,
- S3 = Katazome nevű japán eljárás,
- S4 = Kappa printing nevű japán eljárás.

Az 1994. évi FISAE kongresszust Olaszországban fogják megrendezni: Milánóban vagy egy másik helyen, a Lago Maggiore partján. Az 1996-os kongresszus megrendezésére

jelentkezett: Budapest, Kína, Prága, Szentpétervár. (A beszámoló szerint közülük a legjobb kilátásai feltehetően az utóbbi két városnak vannak.)

Elhangzott a kongresszuson, hogy folyamatban van az exlibris-gyűjtők nemzetközi jegyzékének összeállítása. Az exlibris fogalmának bibliográfiai meghatározására már két évvel korábban ígéretet kapott a FISAE, azonban ez eddig még nem történt meg.

A GRAPHIA most ismertetett száma folytatja az irodalmi exlibris-témák ismertetését. Ezúttal *Willy Feliens* az ezópusi mesékben szereplő s a savanyú szőlővel vagy a sajtót tartó hollóval kapcsolatban híressé vált róka furfangos cselekedeteinek kisgrafikai ábrázolásait gyűjtötte össze, *Goethe Reineke Fuchs* című állateposzának a gondolatmenetét követve. A cikket kísérő számos illusztráció között egyetlen magyar vonatkozású lap található, *Nagy László Lázár* 538. op. számot viselő alkotása.

* * *

AREZZO olaszországi város nevének hallatára sokan, sokféleire gondolnak. A zenebarátoknak Guido Monaco szerzetes neve jut eszükbe. Ő volt az, aki 1000 körül először írta le a zenét hangjegyek formájában. Az irodalom kedvelői tudják, hogy itt született Petrarca. A művészet szerelmesei Pietro della Francesca itteni fraskóira gondolnak. Az exlibris-barátok közül sokan tudják, hogy ebben a városban él *Mario de Filippis*, a neves olasz gyűjtő, aki számos exlibris-kiadvánnyal írta be nevét e műfaj történetébe.

Legújabb kiadványa, egy 16 oldalas kis füzet, *Andruskó Károly* tíz kisméretű ex librisét tartalmazza. Az olasz gyűjtő nevére készült lapokon azoknak a harcosoknak arcképei láthatók, akiket *Pietro della Francesca* megfestett a Szent Kereszt megszerzéséért vívott csatajelenetben, az arezzói Szent Ferenc bazilikában.

De Filippis megleghangú írása vezeti be a grafikákat. Ebben köszönetet mond *Andruskó Károlynak* azért, hogy sorozatát az olasz mester halálának 500. évfordulójára készítette, olyan időben, amikor országában síró gyermekek, holtak, összelőtt könyvtárak jellemzik az alkotás időpontját.

Az izléses kiállítású könyvecske 250 számított példányban készült 1992. nyarán az arezzói *Basagni* nyomdában.

dr. Soós Imre

SZERVEZETI HÍREK

Egyesületünk az ELTE Tanári Klubjában (Bp. V. Szerb u 21-23. I. em) tartja összejöveteleit minden hó első szerdáján 1/2 6 órakor.

Ezen összejöveteleken már rendszeresen kamara kiállításokat rendezünk grafikusművészek munkáiból, az ős folyamán Fery A., König R., Perei Z. voltak a kiállítók.

Ebben az esztendőben Kékesi László grafikai mapáját kapták tagjaink tagilletményként.

Szponzoraink ebben az évben is érdemesnek tartották Egyesületünket a támogatásra és elnyertünk költségvetési támogatást is.

EZÜTON MONDUNK KÖSZÖNETET EGYESÜLETÜNK MINDEN TÁMOGATÓJÁNAK és kérjük a jövőben is segítsék kultúrmisszióinkat.

Tagtársaink jeles évfordulói ebben az esztendőben:

Lippóczy Norbert	90 éves
Ripka Titusz	90 éves
Fery Antal	84 éves
Farkas István	83 éves
Dr. Krier Rudolf	82 éves
Szentesi Flórián	82 éves
Kopasz Márta	81 éves
Lajos Ferenc	80 éves
Oltvai Ferencné	70 éves
Petz Alma	70 éves
Soltra Elemér	70 éves
Vertel József	70 éves
Kopasz Istvánné dr.	65 éves
Kacsányi Pál	60 éves
Molnár Józsefné	60 éves

Új tagok 1992-ben:

Dr. Kas Iván	1113 Budapest, Ulászló u. 45. sz.
Ortansa Ilie	1100 Craiova, Str. Nanterre B1. J4. Sc. 1. Ap. 5. – Románia
Vigh László	6600 Szentes, Kossuth u. 26. III. 16.

Gratulálunk jubiláló tagtársainknak, és kívánunk a következő évtizedekre erőt, jó kedélyt és gazdag gyűjteményt.

KÍVÁNUNK KELLEMES KARÁCSONYT ÉS BOLDOG ÚJÉVET
MINDEN TAGTÁRSUNKNAK!

RÉSUMÉ

Dans l'article premier *Antal Arató* fait connaître le résultat du concours „Dürer sur l'ex libris”, organisé par la ville hongroise Gyula, dont dans la proximité est né le père de l'artiste célèbre allemand. Les deux premiers prix furent adjugés à *Simo Hannula* (Finland) et *Róbert König* (Hongrie). Les oeuvres participants au concours étaient exposées dans la ville mentionnée.

Péter Ürmös donne un compte rendu sur les événements de l'entrevue des collectionneurs européens d'ex libris, organisé à Bratislava.

Sur l'exposition jubilaire de l'artiste *Ferenc Lajos*, Gyula, âgé de 80 ans, écrit le rédacteur *Antal Arató*. L'événement se déroula à Gyula, dans la ville natale de l'artiste. Sur son activité on peut lire aussi dans notre numéro précédent.

Nous publions le discours d'inauguration d'*Ede Tarbay*, retenti dans la Galerie Csók à Budapest, à l'occasion de l'exposition de *Róbert König*.

Le premier prix du *Concours Jacques Callot*, organisé par l'AFCEL fut adjugé à notre artiste célèbre, *Zoltán Vén*. C'est *dr. Imre Soós* qui fait connaître les conditions du concours et le catalogue bien illustré des oeuvres participantes.

Nous publions des nouvelles de la vie d'ex libris y compris les articles des revues étrangers concernant des artistes hongrois.

AZ EGYESÜLET SPONZORA – OUR SPONZOR

Vállalatunk több, mint 25 éves tapasztalattal rendelkezik a legkülönbözőbb áruk tárolásában, kezelésében és szállításában.

Feladatainkat az ország hét különböző vidékén telepített nagy befogadóképességű közraktárunkban kiváló infrastruktúra biztosításával üzemszerű körülmények között látjuk el. Minden közraktárunkban közúti és vasúti összeköttetéssel, Győr és Baja térségében kikötővel rendelkezünk. Korszerű anyagmozgató gépekkel biztonságosan sérülésmentesen és szakszerűen rakodunk, biztosítva ezzel a csomagolás és az áru védelmét.

Célunk, hogy ügyfeleink igényeit a legmagasabb színvonalon elégítsük ki. Meggyőződésünk, hogy munkája gazdaságos megszervezéséhez nélkülözhetetlen partnerei leszünk.

az áruk mozgatása,
az áru biztonságos és szakszerű tárolása
(fedett és szabadtéri tárolóhelyeken)
áruküldemények kiváltása, feladása,
a továbbfuvarozáshoz szükséges fuvarozó eszköz megrendelése
fuvarozó eszköz esetenkénti soron kívüli biztosítása
nemzetközi fuvarozási és szállítmányozási tevékenység
vám és egyéb hatósági vizsgálatoknál szükséges közreműködés
az áru átcsomagolása, jelölése külön kívánság szerint
jegyzőkönyvek, konszignációk, fuvarlevelek, kimutatások készítése
konténertárolás (depo szolgáltatás)
konténerek rakodása és közúti szállítása
konténerek javítása
közraktári jegy kiállítás
egyéb szolgáltatások elvégzése

ÁTI KÖZRAKTÁROZÁSI VÁLLALAT

Budapest, VII., Wesselényi u. 4.
H-1368 Bp. Pf.: 215 _____
Telefon: 1422-796 _____
Telex: 22-6528 _____

Our company has got a more than a 25-year-experience in warehousing, manipulation and transport of the widest range of goods. There are seven warehouses of big capacity, with excellent infrastructure in Hungary in which the proper conditions are given. Each warehouse is accessible in road traffic and by rail, two of them—at Győr and Baja—even by water. Up-to-date handling equipment makes professional, safe loading possible, thus protecting both goods and packaging from any damage.

Our aim is to meet our partners' requirements on the highest level. We are convinced you can't get along without us when economically organizing your job

handling of goods
safe and professional
warehousing of goods
(in roofed area and open-air)
clearance and dispatch of consignments,
ordering of transport vehicles being
necessary to forwarding
request
transport and forwarding in international
relations
assistance with customs clearance and other
controls of authorities
re-packing and marking of goods on special request
making damage reports, statements, drawing up packing lists
and freight bills
warehousing of containers (depot service)
loading and transport of containers in road traffic
repairs of containers
issue of warehouse warrant
and other services.

Neotipp Nyomdaipari és Kereskedelmi Betéti Társaság
1025 Vöröstorony lejtő 5.
Felelős vezető: dr. Naszályi Gábor
ISSN 0209-6161